

валъ буйнитѣ увлечения на младитѣ. Но събитията се налагали на будния му духъ, и въпрѣки борбата на бунтовника съ просвѣтителя, която борба държи поета настрана отъ революционното движение, стария родолюбецъ събиралъ около себе си всичко младо, напредничаво, свободолюбиво и интелигентно, за да го напътства и подкрѣпя.⁶⁰

Наставатъ размирни и трѣвожни дни. Прѣзъ 1876 и 1877 год., поради Априлското въстание и руско-турската война, турскитѣ жестокости се увеличили. Озвѣрени, турцитѣ подлагатъ на изтрѣбление будното българско население и върху издигнати бѣсилки издѣхвали маса интелигентни младежи революционери. „До триста души е имало избѣсени само въ Сливенъ, отъ които 36 били обѣсени въ единъ день, покачени по портитѣ, по дърветата изъ една улица, прѣзъ която трѣбвало да мине Фазлъ паша тържествено. (Лале, Ил. Р. Блъсковъ, с. 26). Въ тия усилни години, като мнозина наши книжевници отъ това врѣме, за да не изпита турската жестокость, Чинтуловъ наново прѣтърсва своитѣ ръкописи и ги доунищожава.⁶¹ Покрай прѣживянитѣ до сега ужаси, идва бѣгството на сливенци въ Балкана посрѣдъ люта зима, кждѣто се крили три дни и три ноци гладни, голи и боси. Чинтуловъ, който сжщо е бѣгълъ вънъ отъ града, неможалъ да изтърпи всички това, та още повече загубилъ зрѣнието си и станалъ съвсѣмъ негоденъ за работа. „Нъ когато започна да се гонятъ учителитѣ отъ миналото правителство, и когато станахъ всѣмъ избѣсенитѣ приключенія, когато сж принудихми да бѣгамъ по снѣговетѣ и да се крѣмъ изъ пещеритѣ, — и тѣй вече естествено слабото ми зрѣние до толкова ся поврѣди, чтото мя докара въ положеніе да не можъ да прѣдприема никакъвъ работж.“⁶²